

II JORNADES D'EDUCACIÓ INFANTIL

SEMPRE APRENENT DES DELS SENTIMENTS

(GRUPS DE TREBALL: BOLQUERS, PUTXINEL·LI, XUCURRUC; ESCOLA D'ESTIU MARINA-SAFOR)

SET PUNTS PER UNA EDUCACIÓ BASADA EN ELS SENTIMENTS:

1. El camí dels sentiments és el camí a seguir, un camí que hem de fer sense por, un camí on hem de fer partícips les xiquetes i els xiquets, les famílies, els companys,... en definitiva, a tota la comunitat educativa per mostrar-los la nostra forma de treballar, es a dir, hem d'ajudar-los a obrir els ulls. Per això necessitem mestres reflexiu, oberts, crítics, compromesos,... com vosaltres.
2. Els vells paradigmes cartesians s'han superat. Estem en una nova era en la que el nou paradigma científic s'ha d'escampar per què arribe a tota la societat, i l'escola és un bon punt de partida. Tenim unes lleis que semblen molt restrictives, però sempre tenen escletxes per on podem trobar el camí per arribar a l'escola que volem, una escola basada en els sentiments del nostre alumnat. Per tot això, hem d'estar convençuts d'allò que fem, i dotar-nos dels suficients arguments per poder defensar les nostres posicions i difondre-les.
3. Hem de partir del propi xiquet, dels seus interessos, de les seves inquietuds i necessitats, de la seua realitat, dels seus sentiments. Hem d'aturar-nos per escoltar-los, per saber que els està passant, i escoltar tant les seues paraules com els seus silencis. Si comencem a programar activitats, deixem d'escoltar necessitats. Per tant no hem de programar de bestreta, sinó reflexionar sobre la tasca realitzada, i eixa anàlisi s'ha de realitzar tant des de la professionalitat docent, com conjuntament amb l'alumnat.

4. Però, ¿com superar els entrebancs que tenim per reflexionar sobre la pròpia tasca? Cadascú té les seves pròpies necessitats, i en atenció a aquestes, hem de trobar les solucions adients. Solucions que han de partir de la pròpia reflexió i de la reflexió conjunta amb altres professionals amb els mateixos interessos: escoles d'estiu, grups d treball, jornades de reflexió, pàgines web, forums educatius,... Però hem de ser realistes: si volem encetar el camí per arribar a una escola en la que els sentiments, la cooperació, l'amistat, la democràcia,... siguin els valor fonamentals, hem de començar a caminar. L'escola que volem l'hem de fer nosaltres.
5. Malgrat totes les pressions que avui tenim: currículum, pares, editorials, administració, infraestructures, dificultats personals,... hem de ser valents per seguir el camí que ens durà a escoltar el nostre alumnat per arribar a entendre els seus interessos i desitjos. Aquest camí ens durà a fer un món millor, a conviure amb els demés, a pensar per millorar allò que hem de fer , en definitiva, a ser millors persones.
6. El camí que ara encetem està impregnat de la vida real de les persones que convivim a l'escola, està ple d'experiències enriquidores, significatives, autèntiques, en el que tots participem per millorar el món en el que vivim. Les eines que podem usar per aconseguir-ho les tenim a l'abast a través del treball per projectes, treball amb el que es tenen en compte els nous paradigmes científics, la idea més importat de les quals és que les xiquetes i els xiquets aprenen amb tot el cos i a través de les idees, idees que les fem sorgir dins la classe a través de qüestionar-nos contínuament la realitat que ens envolta.
7. I ara que hem començat a caminar: hem de mostrar una actitud que ens faça avançar, que ens done les eines per poder crear l'escola que volem, escola que serà un motor de canvi social. Per tot això, necessitem crear espais de comunicació: amb les famílies, amb la comunitat educativa, amb les escoles de magisteri i universitats,... en definitiva: volem persones com vosaltres per caminar tots junts i fer un món millor.